

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'OCUPACIÓ I SEGURETAT SOCIAL

7684 *Reial decret 625/2014, de 18 de juliol, pel qual es regulen determinats aspectes de la gestió i el control dels processos per incapacitat temporal en els primers tres-cents seixanta-cinc dies de la seva durada.*

El Reial decret 575/1997, de 18 d'abril, pel qual es regulen determinats aspectes de la gestió i el control de la prestació econòmica de la Seguretat Social per incapacitat temporal, modificat pel Reial decret 1117/1998, de 5 de juny, i desplegat per l'Ordre de 19 de juny de 1997, pretenia assegurar l'efectivitat en la percepció de la prestació econòmica de la Seguretat Social i evitar la utilització indeguda de la protecció, i incidia en els principals aspectes de la gestió de la prestació. Al mateix temps, el Reial decret esmentat també regulava la forma d'expedició dels comunicats de baixa i alta mèdiques, així com l'establiment de determinats controls en la comprovació del manteniment del dret a la prestació, amb la finalitat d'aconseguir més rigor en la constatació de la malaltia i de la seva repercussió en la capacitat de treball de l'interessat.

Tanmateix, amb posterioritat, el contingut del Reial decret 575/1997, de 18 d'abril, s'ha vist molt afectat per determinades reformes legals, que han introduït importants novetats en la regulació jurídica de la incapacitat temporal, per la qual cosa es fa necessari dictar una nova norma que el substitueixi, que s'adapti als nous plantejaments legals i a l'avanç en la coordinació d'actuacions per part dels serveis públics de salut, de les entitats gestores de la Seguretat Social i de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.

Així, en relació amb els nous plantejaments legals, és necessari tenir en compte la modificació efectuada a l'article 128.1.a) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'atribueix a l'Institut Nacional de la Seguretat Social i, si s'escau, a l'Institut Social de la Marina la competència per reconèixer la situació de pròrroga expressa de la incapacitat temporal a partir dels tres-cents seixanta-cinc dies de l'inici de la situació, o bé per determinar la incoació de l'expedient d'incapacitat permanent, acordar l'alta mèdica per curació o per incompareixença injustificada a reconeixements mèdics, així com per acordar noves baixes per recaiguda en els processos en situació de pròrroga, de manera que la vigent redacció de l'article 128.1.a) de la Llei general de la Seguretat Social limita el contingut del Reial decret 575/1997, de 18 d'abril, als processos d'incapacitat temporal que no hagin assolit el límit de tres-cents seixanta-cinc dies.

A més, la disposició addicional cinquanta-dosena de la Llei general de la Seguretat Social, que va ser afegida per la disposició addicional dinovena, cinc, de la Llei 35/2010, de 17 de setembre, de mesures urgents per a la reforma del mercat de treball, estableix que l'Institut Nacional de la Seguretat Social i, si s'escau, l'Institut Social de la Marina, a través dels inspectors mèdics adscrits a aquestes entitats, han d'exercir les mateixes competències que la inspecció de serveis sanitaris de la Seguretat Social o òrgan equivalent del respectiu servei públic de salut, per emetre l'alta mèdica a tots els efectes, fins al compliment de la durada màxima de tres-cents seixanta-cinc dies en els processos d'incapacitat temporal.

Al seu torn, la disposició addicional quarantena del text legal esmentat permet, tant a les entitats gestores com a les inspeccions mèdiques dels serveis públics de salut, l'intercanvi de les dades mèdiques necessàries per exercir les seves respectives competències en matèria de control de la incapacitat temporal. Igualment, l'article 78.u de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, estableix que la col·laboració de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social amb el Sistema Nacional de Salut, en la gestió de la incapacitat

temporal, és objecte de desplegament reglamentari, a fi de possibilitar l'eficàcia de les seves activitats en aquest àmbit i, amb aquesta finalitat, s'han d'establir mecanismes perquè el personal facultatiu sanitari de tots dos sistemes pugui accedir als diagnòstics que motiven la situació d'incapacitat temporal, amb les garanties de confidencialitat en el tractament de les dades que s'estableixin.

D'altra banda, convé destacar que l'Institut Nacional de la Seguretat Social ha anat subscriuint amb les comunitats autònomes i amb l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, d'acord amb la disposició addicional onzena de la Llei general de la Seguretat Social, convenis de col·laboració per al control de la incapacitat temporal, que han facilitat la transmissió, per via telemàtica, dels comunicats mèdics de baixa i d'alta i han coadjuvat al fet que la cooperació i coordinació necessària en la gestió de la prestació d'incapacitat temporal hagi avançat considerablement, amb la qual cosa s'evita molestar un treballador que té la salut malmesa i, per tant, té justificada l'absència a la feina.

Aquests convenis han suposat un avanç en la coordinació de totes les entitats que participen en la gestió de la prestació atès que han fet possible un intercanvi de dades entre els serveis públics de salut de les comunitats autònomes, l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, les entitats gestores de la Seguretat Social i les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.

En aquest sentit, i atès que les noves tecnologies permeten tant l'intercanvi de dades mèdiques per al control de la incapacitat temporal, com l'accés per via telemàtica dels inspectors mèdics adscrits a les entitats gestores de la Seguretat Social a la documentació clínica que tenen els diferents serveis públics de salut dels treballadors del sistema de la Seguretat Social, es fa necessari adaptar també determinats aspectes del control de la prestació econòmica de la Seguretat Social per incapacitat temporal a les noves eines de les administracions públiques, en l'era de les comunicacions per via electrònica.

Actualment, s'ha fet un nou pas tècnic en l'estimació teòrica de la durada d'una situació d'incapacitat temporal tenint en compte no només la patologia del treballador, sinó també la seva edat i la seva ocupació, amb la qual cosa es pretén dotar el facultatiu d'una eina de suport tècnic, fonamentada en l'anàlisi d'àmplies bases de dades i en l'experiència de professionals experts en la matèria que l'orientin en la seva decisió.

El coneixement del codi nacional d'ocupació a través dels comunicats mèdics d'incapacitat temporal que transmeten els serveis públics de salut suposa un avanç en el coneixement del comportament d'aquesta prestació econòmica, que ha de permetre la comparació de dades en l'àmbit internacional.

D'altra banda, és important modificar el model actual i donar l'oportunitat al metge d'atenció primària perquè determini quan ha de fer un seguiment de la malaltia del seu pacient sense condicionar-lo, com actualment, al fet que setmanalment hagi d'expedir un comunicat mèdic de confirmació de la baixa.

A totes aquestes finalitats respon aquest Reial decret, a través del qual es procedeix a regular també l'expedició dels comunicats mèdics de baixa, confirmació i alta, de manera que, mantenint el rigor en la constatació de la malaltia del treballador i de la seva incidència en la capacitat per fer el seu treball, estalviï tràmits burocràtics i adapti l'expedició dels comunicats mèdics als diferents tipus de patologia que poden patir els treballadors del sistema de la Seguretat Social.

Per a això, s'han establert uns protocols de temporalitat dels actes mèdics de confirmació de la baixa, els quals, sense perjudici que correspongui al criteri mèdic del facultatiu que emet el comunicat assignar el termini estimat de durada del procés, li faciliten uns terminis orientatius que es basen en el diagnòstic, l'ocupació i l'edat del treballador. Aquests protocols es materialitzen en unes taules tipificades per als diferents processos patològics i la seva incidència en les activitats laborals.

El Reial decret se situa també en línia amb la recomanació 10 de l'Informe d'avaluació i reforma del Pacte de Toledo, en la qual la Comissió no permanent de seguiment i avaluació dels acords del Pacte de Toledo considera també que s'han de potenciar els mecanismes de col·laboració i les possibilitats de control per part de l'Institut Nacional de la Seguretat Social i les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la

Seguretat Social, en relació amb els diferents processos d'incapacitat temporal dels treballadors del sistema de la Seguretat Social.

En compliment d'aquesta recomanació i tenint en compte els avenços que s'han experimentat al llarg d'aquests anys en la gestió de la prestació d'incapacitat temporal, aquest Reial decret introdueix o millora els mecanismes establerts amb l'objecte d'alleugerir els tràmits i les càrregues burocràtiques existents en l'actualitat per centrar els processos d'incapacitat temporal en la protecció del treballador afectat i en la seva ràpida recuperació, mecanismes que addicionalment suposen un millor control dels processos.

En el procés de la seva tramitació, el Reial decret s'ha sotmès a consulta de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, de les administracions públiques implicades i dels interlocutors socials.

Aquest Reial decret es dicta de conformitat amb el que preveu la disposició final setena de la Llei general de la Seguretat Social.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Ocupació i Seguretat Social, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 18 de juliol de 2014,

DISPOSO:

Article 1. *Àmbit d'aplicació.*

1. El que disposa aquest Reial decret s'ha d'aplicar, durant els primers tres-cents seixanta-cinc dies, als processos d'incapacitat temporal, sigui quina sigui la contingència determinant, en els quals estiguin els qui estiguin inclosos en qualsevol dels règims que integren el sistema de la Seguretat Social, per dur a terme un treball o una activitat per compte d'altri o pròpia.

2. Queden exclosos del que disposa aquest Reial decret els règims especials de les Forces Armades, dels funcionaris civils de l'Administració de l'Estat i del personal al servei de l'Administració de justícia.

Article 2. *Declaracions mèdiques de baixa i de confirmació de la baixa en els processos d'incapacitat temporal.*

1. L'emissió del comunicat mèdic de baixa és l'acte que origina la iniciació de les actuacions conduents al reconeixement del dret al subsidi per incapacitat temporal. La declaració de la baixa mèdica, en els processos d'incapacitat temporal, sigui quina sigui la contingència determinant, s'ha de formular en el corresponent comunicat mèdic de baixa expedit pel metge del servei públic de salut que hagi efectuat el reconeixement del treballador afectat.

En cas que la causa de la baixa mèdica sigui un accident de treball o una malaltia professional i el treballador presti serveis en una empresa associada, per a la gestió de la prestació per aquestes contingències, a una mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, d'ara endavant, mútua, o es tracti d'un treballador per compte propi adherit a una mútua per a la gestió de la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de les mateixes contingències, els corresponents comunicats de baixa, de confirmació de la baixa o d'alta els han d'expedir els serveis mèdics de la mateixa mútua.

2. Tots els comunicats mèdics de baixa han d'anar precedits d'un reconeixement mèdic del treballador que permeti la determinació objectiva de la incapacitat temporal per a la feina habitual, i a aquests efectes el metge ha de requerir al treballador les dades necessàries que contribueixin a precisar tant la patologia objecte de diagnòstic com la seva possible incapacitat per dur a terme la seva feina.

El servei públic de salut o la mútua, segons quina sigui l'entitat facultada per emetre el comunicat de baixa, ha de remetre per via telemàtica a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, en el termini que estableix l'article 7.1, les dades personals del treballador i, a més,

les dades obligatòries del comunicat de baixa relatives a la data de la baixa, a la contingència causant, al codi de diagnòstic, al codi nacional d'ocupació del treballador, a la durada estimada del procés i, si s'escau, l'aclariment del fet que el procés és una recaiguda d'un d'anterior, així com, en aquest cas, la data de la baixa del procés que l'origina. Així mateix, ha de fer constar la data en què s'ha de fer el següent reconeixement mèdic.

Amb la finalitat que les actuacions mèdiques disposin del màxim suport tècnic s'ha de posar a disposició dels metges als quals competeixin aquestes actuacions taules de durada òptima tipificades pels diferents processos patològics susceptibles de generar incapacitats, així com taules sobre el grau d'incidència dels processos en les diferents activitats laborals.

3. Els comunicats de baixa i de confirmació de la baixa s'han d'estendre en funció del període de durada que estimi el metge que els emet. A aquests efectes s'estableixen quatre grups de processos:

a) En els processos d'una durada estimada inferior a cinc dies naturals, el facultatiu del servei públic de salut, o de la mútua, ha d'emetre el comunicat de baixa i el comunicat d'alta en el mateix acte mèdic.

El facultatiu, en funció de quan prevegi que el treballador recuperarà la seva capacitat laboral, ha de consignar en el comunicat la data de l'alta, que pot ser la mateixa que la de la baixa o qualsevol dels tres dies naturals següents a aquesta.

No obstant això el treballador pot sol·licitar que se li faci un reconeixement mèdic el dia que s'hagi fixat com a data d'alta, i el facultatiu pot emetre el comunicat de confirmació de la baixa, si considera que el treballador no ha recuperat la capacitat laboral.

b) En els processos d'una durada estimada d'entre 5 i 30 dies naturals, el facultatiu del servei públic de salut, o de la mútua, ha d'emetre el comunicat de baixa amb indicació de la data de la revisió mèdica prevista que, en cap cas, ha d'excedir en més de set dies naturals la data de baixa inicial. En la data de revisió s'ha d'estendre el comunicat d'alta o, en cas que persisteixi la incapacitat, el comunicat de confirmació de la baixa. Després d'aquest primer comunicat de confirmació, els successius, quan siguin necessaris, no es poden emetre amb una diferència de més de catorze dies naturals entre si.

c) En els processos d'una durada estimada d'entre 31 i 60 dies naturals, el facultatiu del servei públic de salut, o de la mútua, ha d'emetre el comunicat de baixa amb indicació de la data de la revisió mèdica prevista que, en cap cas, ha d'excedir en més de set dies naturals la data de baixa inicial, i llavors s'ha d'expedir el comunicat d'alta o, si s'escau, el corresponent comunicat de confirmació de la baixa. Després d'aquest primer comunicat de confirmació, els successius, quan siguin necessaris, no es poden emetre amb una diferència de més de vint-i-vuit dies naturals entre si.

d) En els processos d'una durada estimada de 61 dies naturals o més, el facultatiu del servei públic de salut, o de la mútua, ha d'emetre el comunicat de baixa en el qual ha de fixar la data de la revisió mèdica prevista, que en cap cas ha d'excedir en més de catorze dies naturals la data de baixa inicial, i llavors s'ha d'expedir el comunicat d'alta o, si s'escau, el corresponent comunicat de confirmació de la baixa. Després d'aquest primer comunicat de confirmació, els successius, quan siguin necessaris, no es poden emetre amb una diferència de més de trenta-cinc dies naturals entre si.

4. Sempre que es produeixi una modificació o actualització del diagnòstic, s'ha d'emetre un comunicat de confirmació que ha de recollir la durada estimada pel metge que l'emet. Els següents comunicats de confirmació s'han d'expedir en funció de la nova durada estimada.

En tot cas, el facultatiu del servei públic de salut, o de la mútua, ha d'expedir el comunicat d'alta quan consideri que el treballador ha recuperat la capacitat laboral.

5. L'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de transmetre a l'Institut Social de la Marina i a les mútues, de manera immediata, i, en tot cas, el primer dia hàbil següent al de la seva recepció, els comunicats de baixa i de confirmació de la baixa per contingència comuna relatius als treballadors respecte dels quals gestionin la incapacitat temporal cadascuna d'aquestes.

Els comunicats mèdics d'incapacitat temporal s'han de confeccionar d'acord amb un model que en permeti la gestió informatitzada, en el qual ha de figurar un codi identificatiu del centre de salut emissor d'aquells.

Article 3. *Normes relatives a la determinació de la contingència causant de la incapacitat temporal.*

1. El servei públic de salut, l'Institut Social de la Marina o les mútues, que hagin emès el comunicat de baixa, poden instar, motivadament, davant l'Institut Nacional de la Seguretat Social la revisió de la consideració inicial de la contingència, mitjançant el procediment que regula l'article 6 del Reial decret 1430/2009, d'11 de setembre, pel qual es desplega reglamentàriament la Llei 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social, en relació amb la prestació d'incapacitat temporal.

2. El facultatiu de la mútua que assisteixi el treballador pot considerar inicialment, previ reconeixement mèdic preceptiu i realització, si s'escau, de les proves que corresponguin, que la patologia causant és de caràcter comú i pot remetre el treballador al servei públic de salut per al seu tractament, sense perjudici de dispensar-li l'assistència necessària en els casos d'urgència o de risc vital. A aquest efecte ha de lliurar al treballador un informe mèdic en el qual descrigui la patologia i n'assenyali el diagnòstic, el tractament dispensat i els motius que justifiquen la determinació de la contingència causant com a comuna, al qual ha d'adjuntar els informes relatius a les proves que, si s'escau, s'hagin fet.

Si, a la vista de l'informe de la mútua, el treballador acudeix al servei públic de salut i el metge d'aquest servei emet un comunicat de baixa per contingència comuna, el beneficiari pot formular una reclamació en relació amb la consideració atorgada a la contingència davant l'Institut Nacional de la Seguretat Social, que s'ha de substanciar i resoldre aplicant el procediment que regula l'article 6 del Reial decret 1430/2009, d'11 de setembre.

Per la seva banda, el facultatiu que emeti el comunicat de baixa pot formular la seva discrepància davant de la consideració de la contingència que va atorgar la mútua, en els termes que estableix l'article 6 esmentat al paràgraf anterior, sense perjudici que el comunicat mèdic produeixi plens efectes.

La resolució que es dicti ha d'establir el caràcter comú o professional de la contingència causant i el subjecte obligat al pagament de les prestacions que se'n derivin i a la prestació d'assistència sanitària, si s'escau.

Article 4. *Informes complementaris i de control.*

1. En els processos d'incapacitat temporal la gestió dels quals correspongui al servei públic de salut i la durada prevista dels quals sigui superior a 30 dies naturals, el segon comunicat de confirmació de la baixa ha d'anar acompanyat d'un informe mèdic complementari expedit pel facultatiu que hagi estès el comunicat anterior, en el qual s'han de recollir les malalties patides pel treballador, el tractament mèdic prescrit, les proves mèdiques si s'escau efectuades, l'evolució de les malalties i la seva incidència sobre la capacitat funcional de l'interessat. En els processos inicialment previstos amb una durada inferior i que sobrepassin el període estimat, l'esmentat informe mèdic complementari s'ha d'adjuntar al comunicat de confirmació de la baixa que es pugui emetre, si s'escau, una vegada superats els 30 dies naturals.

Els informes mèdics complementaris s'han d'actualitzar, necessàriament, amb cada dos comunicats de confirmació de baixa posteriors.

2. En els processos la gestió dels quals correspongui al servei públic de salut, trimestralment, a comptar de la data d'inici de la baixa mèdica, la inspecció mèdica del servei públic de salut o el metge d'atenció primària, sota la supervisió de la seva inspecció mèdica, ha d'expedir un informe de control de la incapacitat en el qual s'ha de pronunciar expressament sobre tots els aspectes que justifiquin, des del punt de vista mèdic, la necessitat de mantenir el procés d'incapacitat temporal del treballador.

3. Els informes mèdics complementaris, els informes de control, les seves actualitzacions i les proves mèdiques efectuades en el procés d'incapacitat temporal formen part d'aquest, per la qual cosa hi han de tenir accés els inspectors mèdics adscrits a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, a l'Institut Social de la Marina i els facultatius de les mútues respecte dels processos per contingències comunes corresponents als treballadors protegits per aquestes, per tal que puguin dur a terme les seves funcions.

Així mateix, exclusivament els inspectors mèdics del mateix servei públic de salut i els inspectors mèdics adscrits a l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, a l'Institut Social de la Marina han de tenir accés, preferentment per via telemàtica, a la documentació clínica d'atenció primària i especialitzada, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional quarantena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

Article 5. *Declaracions mèdiques d'alta en els processos d'incapacitat temporal.*

1. Els comunicats d'alta mèdica en els processos derivats de contingències comunes els ha d'emetre, després del reconeixement del treballador, el corresponent facultatiu del servei públic de salut. En tot cas, han de contenir la causa de l'alta mèdica, el codi de diagnòstic definitiu i la data de la baixa inicial.

Així mateix, els comunicats d'alta mèdica també els poden estendre els inspectors mèdics del servei públic de salut, de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, de l'Institut Social de la Marina, després del reconeixement mèdic del treballador afectat.

L'alta mèdica extingeix el procés d'incapacitat temporal del treballador amb efectes de l'endemà de la seva emissió, sense perjudici que el servei públic esmentat, si s'escau, segueixi prestant al treballador l'assistència sanitària que consideri convenient. L'alta mèdica determina l'obligació que el treballador es reincorpori al seu lloc de treball el mateix dia en què produeixi efectes.

Els comunicats mèdics d'alta per contingències comunes s'han de transmetre a les mútues, en el cas de treballadors protegits per aquestes, en la forma i el termini que estableix l'article 2.5, i les mútues han de comunicar a l'empresa l'extinció del dret, la seva causa i la data d'efectes d'aquesta.

2. En els processos originats per contingències professionals, el comunicat mèdic d'alta l'ha d'expedir el facultatiu o inspector mèdic del servei públic de salut o l'inspector mèdic adscrit a l'Institut Nacional de la Seguretat Social o a l'Institut Social de la Marina si el treballador està protegit amb una entitat gestora, o pel metge dependent de la mútua a la qual correspongui la gestió del procés, i són així mateix aplicables les condicions que estableix l'apartat anterior, i l'abast dels seus efectes.

3. El metge del servei públic de salut o el servei mèdic de la mútua, quan expedeixin l'últim comunicat mèdic de confirmació abans de l'esgotament del termini de durada de tres-cents seixanta-cinc dies naturals, han de comunicar a l'interessat en l'acte de reconeixement mèdic que, una vegada esgotat el termini esmentat, el control del procés passa a la competència de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, de l'Institut Social de la Marina en els termes que estableix l'article 128.1.a), paràgraf segon, de la Llei general de la Seguretat Social.

Una vegada que es compleixi el termini que indica el paràgraf anterior, el servei públic de salut o el servei mèdic de la mútua han de deixar d'emetre comunicats de confirmació.

El servei públic de salut ha de comunicar a l'Institut Nacional de la Seguretat Social l'esgotament dels tres-cents seixanta-cinc dies naturals en situació d'incapacitat temporal, de manera immediata, i, en tot cas, el primer dia hàbil següent.

Article 6. *Propostes d'alta mèdica formulades per les mútues en els processos derivats de contingències comunes.*

1. En els processos d'incapacitat temporal derivats de contingències comunes la cobertura dels quals correspongui a una mútua, quan aquesta, a la vista dels comunicats mèdics de baixa o de confirmació de la baixa, dels informes complementaris o de les

actuacions de control i seguiment que dugui a terme, consideri que el treballador pot no estar impedit per treballar, pot formular, a través dels metges adscrits a aquesta, propostes motivades d'alta mèdica, a les quals ha d'adjuntar els informes i les proves que, si s'escau, s'hagin efectuat. Les mútues han de comunicar simultàniament al treballador afectat, per al seu coneixement, que s'ha enviat la proposta d'alta.

2. Les propostes d'alta de les mútues s'han d'adreçar a les unitats de la inspecció mèdica del servei públic de salut, que les han de remetre immediatament als facultatius o serveis mèdics als quals correspongui l'emissió dels comunicats mèdics del procés. Aquests facultatius s'han de pronunciar bé confirmant la baixa mèdica, bé admetent la proposta, a través de l'expedició del comunicat d'alta mèdica corresponent.

En cas que es confirmi la baixa, s'hi han de consignar el diagnòstic, el tractament mèdic dispensat i les causes que justifiquen la discrepància i s'hi han d'assenyalar les atencions i els controls mèdics que es consideri necessari efectuar. La inspecció mèdica ha de traslladar aquest informe a la mútua juntament amb l'actuació duta a terme en el termini màxim de cinc dies des de la recepció de la proposta d'alta.

En cas que la inspecció mèdica del servei públic de salut corresponent no rebi contestació dels facultatius o dels serveis mèdics, o en cas que en discrepi, pot acordar l'alta mèdica, efectiva i immediata. En tot cas, la inspecció ha de comunicar a la mútua, dins del termini dels cinc dies següents a la data de recepció de la proposta d'alta, l'actuació efectuada juntament amb els informes que el facultatiu hagi remès.

3. Quan la proposta d'alta formulada per una mútua no es resolgui i notifiqui en el termini de cinc dies que estableix l'apartat anterior, la mútua pot sol·licitar l'alta a l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, a l'Institut Social de la Marina, d'acord amb les competències que preveu la disposició addicional cinquanta-dosena de la Llei general de la Seguretat Social. L'entitat gestora ha de resoldre en el termini de quatre dies següents a la seva recepció, i efectuar les comunicacions que preveu l'article 7.5.

L'Institut Nacional de la Seguretat Social i, si s'escau, l'Institut Social de la Marina han de fer el seguiment del comportament del nou procediment de gestió i control dels processos per incapacitat temporal. Així mateix, totes dues entitats han de fer el seguiment del grau de motivació clínica de les propostes d'alta de les mútues i de resposta de la inspecció mèdica dels serveis públics de salut o de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, així com el grau de compliment dels terminis de les diferents entitats pel que fa a les propostes d'alta. En cas que es detectin retards significatius s'han de proposar mesures addicionals que assegurin que el procediment es dugui a terme amb el grau de celeritat necessari.

Article 7. Tramitació dels comunicats mèdics i expedició d'altres mèdiques per l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, l'Institut Social de la Marina.

1. El facultatiu que expedeixi els comunicats mèdics de baixa, confirmació i alta n'ha de lliurar al treballador dues còpies, una per a l'interessat i una altra amb destinació a l'empresa.

En el termini de tres dies comptats a partir del mateix dia de l'expedició dels comunicats mèdics de baixa i de confirmació de la baixa, el treballador ha de lliurar a l'empresa la còpia destinada a aquesta. No obstant això, si durant el període de baixa mèdica es produeix la finalització del contracte de treball, el treballador està obligat a presentar davant l'entitat gestora o la mútua, segons correspongui, en el mateix termini de tres dies fixat per a l'empresa, les còpies dels comunicats de confirmació de la baixa.

Dins de les 24 hores següents a la seva expedició, el comunicat mèdic d'alta amb destinació a l'empresa, l'ha de lliurar el treballador a aquesta o, en els casos indicats de finalització del contracte, a l'entitat gestora o mútua.

El servei públic de salut o, si s'escau, la mútua han de remetre els comunicats mèdics de baixa, confirmació i alta a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, per via telemàtica, de manera immediata, i, en tot cas, el primer dia hàbil següent al de la seva expedició.

2. Les empreses tenen l'obligació de remetre a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, amb caràcter immediat i, en tot cas, en el termini màxim de tres dies hàbils

comptats a partir de la recepció del comunicat presentat pel treballador, a través del sistema de remissió electrònica de dades (RED), els comunicats mèdics de baixa, confirmació de la baixa i alta que els presentin els treballadors, emplenats amb les dades que corresponguin a l'empresa.

L'incompliment de l'obligació esmentada pot constituir, si s'escau, una infracció de les tipificades a l'article 21.6 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

3. L'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de donar el tràmit que correspongui als comunicats mèdics destinats a aquest i, al seu torn, també mitjançant els mitjans informàtics que estableix l'article 2.5, ha de distribuir i reenviar de manera immediata, i, en tot cas, el primer dia hàbil següent al de la seva recepció, els comunicats destinats a l'Institut Social de la Marina i a les mútues, segons l'entitat a la qual correspongui la gestió del procés.

L'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de facilitar a la Tresoreria General de la Seguretat Social, sempre que sigui necessari, les dades dels treballadors que estan en situació d'incapacitat temporal amb dret a prestació econòmica o sense durant cada període de liquidació de quotes, amb la finalitat que aquest servei comú porti a terme les actuacions necessàries perquè en la liquidació de quotes de la Seguretat Social es compensin, si s'escau, les quantitats satisfetes als treballadors en el pagament per delegació de la prestació esmentada. Aquesta comunicació entre entitats és necessària, en tot cas, perquè la Tresoreria General de la Seguretat Social apliqui les esmentades compensacions en la liquidació de quotes.

Quan l'empresari hagi abonat a un treballador una prestació d'incapacitat temporal en pagament delegat, sense que s'hagi compensat l'import esmentat mitjançant la seva deducció de les liquidacions per a l'ingrés de les quotes de la Seguretat Social, pot sol·licitar davant l'Institut Nacional de la Seguretat Social o davant la mútua, segons l'entitat competent per a la gestió de la prestació, el reintegrament de les quantitats abonades al treballador per aquest concepte i no deduïdes.

4. La no-remissió dels comunicats mèdics a l'Institut Nacional de la Seguretat Social pot donar lloc que el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, a proposta de l'entitat gestora o de la mútua, deixi en suspens la col·laboració obligatòria de l'empresa en el pagament delegat de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal.

La suspensió acordada s'ha de traslladar a la Tresoreria General de la Seguretat Social, així com a l'entitat gestora o mútua.

5. Quan, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional cinquanta-dosena de la Llei general de la Seguretat Social, el comunicat mèdic d'alta l'expedeixi l'inspector mèdic adscrit a l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, a l'Institut Social de la Marina, aquests han de traslladar de manera immediata i, en tot cas, el primer dia hàbil següent al de l'expedició esmentada, una còpia del comunicat al corresponent servei públic de salut per al seu coneixement i una altra còpia a la mútua, en el cas de treballadors protegits per aquesta, amb la finalitat que aquesta dicti un acord que declari extingit el dret per causa de l'alta, els seus motius i efectes, i notifiqui l'acord a l'empresa. Així mateix, l'inspector mèdic n'ha de lliurar dues còpies al treballador, una per al seu coneixement i una altra amb destinació a l'empresa, i li ha d'expressar l'obligació d'incorporar-se al lloc de treball l'endemà de l'expedició.

6. Quan en un procés d'incapacitat temporal hagi expedit el comunicat mèdic d'alta l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, l'Institut Social de la Marina, a través dels inspectors mèdics adscrits a aquestes entitats, durant els cent vuitanta dies naturals següents a la data en què es va expedir l'alta, aquestes entitats són les úniques competents, a través dels seus propis metges, per emetre una nova baixa mèdica per la mateixa patologia o similar.

Article 8. Seguiment i control de la prestació econòmica i de les situacions d'incapacitat temporal.

1. L'Institut Nacional de la Seguretat Social, l'Institut Social de la Marina, si s'escau, i les mútues, a través del seu personal mèdic i personal no sanitari, han d'exercir el control i seguiment de la prestació econòmica de la incapacitat temporal objecte de gestió, i a aquest efecte poden dur a terme les activitats que tinguin per objecte comprovar el manteniment dels fets i de la situació que van originar el dret al subsidi, a partir del moment en què s'expedeixi el comunicat mèdic de baixa, sense perjudici de les competències que corresponen als serveis públics de salut en matèria sanitària.

Els actes de comprovació de la incapacitat temporal que portin a terme els metges del respectiu servei públic de salut, els inspectors mèdics de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, de l'Institut Social de la Marina, així com els metges dependents de les mútues, s'han de basar tant en les dades que fonamentin els comunicats mèdics de baixa i de confirmació de la baixa, com en les derivades dels reconeixements mèdics i els informes efectuats en el procés. A aquest efecte, aquells poden accedir als informes mèdics, les proves i els diagnòstics relatius a les situacions d'incapacitat temporal, a fi d'exercir les funcions respectives.

Així mateix, la Intervenció General de la Seguretat Social, en les seves funcions de control intern, pot accedir a les dades relatives a les situacions d'incapacitat temporal que siguin estrictament necessàries per poder exercir les funcions esmentades.

En tot cas, els inspectors mèdics de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, de l'Institut Social de la Marina, per a l'exercici de les seves competències, tenen accés, preferentment per via telemàtica, a la documentació clínica d'atenció primària i especialitzada dels treballadors del sistema de la Seguretat Social, inclosa la documentació clínica dels treballadors protegits davant de les contingències professionals amb les mútues, en els termes que estableix la disposició addicional quarantena de la Llei general de la Seguretat Social.

2. Amb la finalitat que les actuacions mèdiques a què es refereix aquest article disposin del màxim suport tècnic, als efectes que indica l'article 2.3, s'han de posar a disposició dels metges als quals competeixin les actuacions esmentades taules de durades òptimes, tipificades per als diferents processos patològics susceptibles de generar incapacitats, així com taules sobre el grau d'incidència d'aquests processos en les diverses ocupacions laborals, a què es refereix l'article 2.2.

3. El tractament de les dades dels treballadors afectats, així com l'accés a aquestes, queden subjectes al que disposen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i les seves disposicions de desplegament.

Les dades únicament es poden utilitzar amb la finalitat del control dels processos d'incapacitat i control intern, sense que es puguin utilitzar per a finalitats diferents. En cap cas es poden utilitzar amb fins discriminatoris o en perjudici del treballador.

El personal no sanitari a què es refereix l'apartat primer d'aquest article únicament ha d'accedir a les dades dels treballadors afectats que siguin estrictament necessàries per al compliment de les finalitats que s'hi estableixen.

Sobre les dades de caràcter personal a què es refereix aquest article s'han d'implantar les mesures de seguretat que estableix la normativa vigent en matèria de protecció de dades. En tot cas, s'ha de procedir a l'encriptació de les dades mitjançant la seva codificació.

Les dades tenen caràcter confidencial i als qui hi accedeixin els són aplicables les normes de protecció de dades relacionades amb el deure de secret, així com les reguladores del secret professional.

Article 9. Requeriments als treballadors per a reconeixement mèdic.

1. L'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, l'Institut Social de la Marina pot disposar que els treballadors que estiguin en situació d'incapacitat temporal siguin reconeguts pels inspectors mèdics de les entitats gestores esmentades.

La mateixa facultat correspon a les mútues, respecte dels beneficiaris de la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes inclosos en el seu àmbit de gestió, perquè siguin reconeguts pels metges dependents d'aquestes.

2. Els reconeixements a què es refereix l'apartat anterior s'han de portar a terme respectant, en tot cas, el dret a la intimitat i a la dignitat dels treballadors. En tot cas són aplicables les garanties que estableix l'article 8 en relació amb el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal dels treballadors i la confidencialitat de la informació objecte de tractament. Així mateix, és aplicable el que disposa per a les històries clíniques la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica.

3. La citació a reconeixement mèdic a què es refereix aquest article s'ha de comunicar al treballador amb una antelació mínima de quatre dies hàbils.

En la citació esmentada se li ha d'informar que en cas que no acudeixi al reconeixement, es procedirà a suspendre cautelarment la prestació econòmica, i que si la falta de personació no queda justificada en el termini de deu dies hàbils següents a la data fixada per al reconeixement, es procedirà a l'extinció del dret al subsidi.

Si el treballador justifica, abans de la data fixada per al reconeixement mèdic o aquest mateix dia, les raons que li impedeixen comparèixer-hi, l'entitat gestora o mútua pot fixar una data posterior per a la seva realització, i ho ha de comunicar a l'interessat amb l'antelació mínima ja indicada.

4. Quan el treballador que hagi estat citat a reconeixement per l'entitat gestora no es presenti en la data fixada, el director provincial corresponent ha de dictar una resolució, que s'ha de comunicar immediatament a l'interessat, en què es disposi la suspensió cautelar del subsidi des de l'endemà del dia fixat per al reconeixement, i en què se li indiqui que disposa d'un termini de deu dies hàbils, a partir de la data en què es va produir la incompareixença, per justificar-la.

Quan el treballador que hagi estat citat a reconeixement mèdic per una mútua no hi acudeixi en la data fixada, aquella ha d'acordar la suspensió cautelar del subsidi des de l'endemà del dia fixat per al reconeixement, i ho ha de comunicar immediatament a l'interessat i indicar-li que disposa d'un termini de deu dies hàbils, a partir de la data en què es va produir la incompareixença, per justificar-la.

L'entitat gestora o la mútua ha de comunicar la suspensió acordada per via telemàtica a l'empresa i a la Tresoreria General de la Seguretat Social.

5. Si el treballador justifica la seva incompareixença dins dels deu dies hàbils següents a la data en què estava citat a reconeixement mèdic, el director provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o de l'Institut Social de la Marina ha de dictar una nova resolució, o la mútua un nou acord, que deixi sense efecte la suspensió cautelar, i ha de procedir a rehabilitar el pagament de la prestació amb efectes des de la data en què va quedar suspesa. En aquests casos l'entitat gestora o la mútua, en el termini de quinze dies següents a la data en què es dicti la resolució o l'acord, ha de pagar directament al treballador el subsidi corresponent al període de suspensió. Així mateix, ha de comunicar a l'empresa i a la Tresoreria General de la Seguretat Social la resolució o l'acord pel qual la suspensió queda sense efecte, i els ha d'informar de la data a partir de la qual correspon reposar el pagament delegat per part de l'empresa.

S'entén que la incompareixença va ser justificada quan el treballador aporti un informe emès pel metge del servei públic de salut que li dispensi l'assistència sanitària, en el qual s'assenyali que la personació era desaconsellable de conformitat amb la situació clínica del pacient; quan la cita s'hagi fet amb un termini previ inferior a quatre dies hàbils, o bé quan el beneficiari acreditati la impossibilitat de la seva assistència per una altra causa suficient.

6. Transcorreguts deu dies hàbils des de la data en què estava citat a reconeixement mèdic per l'Institut Nacional de la Seguretat Social o l'Institut Social de la Marina, sense que el treballador hagi aportat justificació suficient de la seva incompareixença, el director provincial corresponent ha de dictar una resolució que declari l'extinció del dret a la prestació econòmica amb efectes des del dia en què la suspensió hagi estat efectiva. La

resolució esmentada s'ha de notificar a l'interessat. L'entitat gestora ha de comunicar l'extinció acordada, per via telemàtica, al servei públic de salut, a l'empresa i a la Tresoreria General de la Seguretat Social.

L'inspector mèdic de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o de l'Institut Social de la Marina pot expedir l'alta mèdica per incompareixença en l'exercici de les competències que preveu la disposició addicional cinquanta-dosena de la Llei general de la Seguretat Social.

7. Transcorreguts deu dies hàbils des de la data en què estava citat a reconeixement mèdic per la mútua corresponent sense que el treballador hagi aportat una justificació suficient de la seva incompareixença, la mútua ha d'acordar l'extinció del dret a la prestació econòmica amb efectes des del dia en què la suspensió hagi estat efectiva. L'acord esmentat s'ha de notificar a l'interessat. La mútua ha de comunicar l'extinció acordada, per via telemàtica, al servei públic de salut, a l'empresa i a la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Article 10. *Cooperació i coordinació.*

1. La cooperació i la coordinació en la gestió de la incapacitat temporal entre l'Institut Nacional de la Seguretat Social, l'Institut Social de la Marina, les mútues, els serveis públics de salut de les comunitats autònomes i l'Institut Nacional de Gestió Sanitària s'han d'instrumentar institucionalment a través d'acords, els quals es poden desplegar mitjançant convenis específics.

Els acords i convenis en els quals siguin part les mútues requereixen l'autorització prèvia de la Direcció General d'Ordenació de la Seguretat Social.

En virtut de la cooperació i la coordinació esmentades, les entitats que subscriuguin els acords i convenis han de promoure el perfeccionament i la utilització en comú de la informació, amb la finalitat primordial de fer més eficaç el seguiment i control de la gestió relativa a les situacions d'incapacitat temporal.

En tot cas, els acords o convenis subscrits han d'establir les garanties adequades del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal, amb ple respecte al que preveu la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, així com la confidencialitat de les dades.

2. S'han d'establir mecanismes específics i estables de col·laboració entre l'Institut Nacional de la Seguretat Social i les mútues, que han de tenir per objecte coordinar actuacions, d'acord amb les respectives competències, sense perjudici de les funcions de direcció i tutela que té la Direcció General d'Ordenació de la Seguretat Social sobre les mútues i sobre les funcions i els serveis que duen a terme.

Disposició addicional primera. *Remissió de les dades per les mútues.*

En el marc de les funcions de direcció i tutela que exerceix la Direcció General d'Ordenació de la Seguretat Social, les mútues li han de remetre les dades i la informació que aquella els sol·liciti, per al coneixement de les actuacions dutes a terme, així com per avaluar-ne l'eficàcia.

Disposició addicional segona. *Facultatius o inspectors mèdics de l'Institut Social de la Marina.*

Les referències que fa aquest Reial decret als facultatius del servei públic de salut, així com als inspectors mèdics del servei públic de salut, es poden entendre fetes als facultatius o inspectors mèdics de l'Institut Social de la Marina en els casos en què aquests últims exerceixin les mateixes funcions, atès que no s'ha produït la transferència de la competència d'assistència sanitària a una comunitat autònoma.

Disposició addicional tercera. *Adaptació a les mútues dels sistemes informàtics.*

En el termini màxim de tres mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret s'han d'establir les mesures necessàries per tal que les mútues es puguin comunicar per via informàtica amb l'Institut Nacional de la Seguretat Social i amb l'Institut Social de la Marina.

En el mateix termini, s'han d'iniciar les actuacions per donar compliment al que estableix l'article 16.2 del Reglament sobre col·laboració de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1993/1995, de 7 de desembre, que faculta els interessats per formular les seves queixes a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social.

Disposició addicional quarta. *Institut Nacional de Gestió Sanitària.*

Les referències als serveis públics de salut que conté aquest Reial decret s'han d'entendre també fetes a l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, entitat gestora de la Seguretat Social a la qual correspon la gestió de les prestacions sanitàries en l'àmbit de les ciutats de Ceuta i Melilla.

Disposició transitòria primera. *Comunicats mèdics d'incapacitat temporal.*

Mentre no s'aprovin els nous models de comunicats mèdics d'incapacitat temporal, en els termes que preveu l'article 2.5, mantenen la seva validesa els actualment vigents, que s'han de tramitar de conformitat amb la normativa anterior.

Així mateix, mentre no s'implanti la remissió a les empreses, a través del sistema informàtic, dels resultats de les resolucions que indica l'article 7.2 del Reial decret 1430/2009, d'11 de setembre, el contingut d'aquestes se'ls pot avançar mitjançant correu electrònic, sense perjudici de la comunicació posterior en un altre suport.

Disposició transitòria segona. *Terminis per a la tramitació de les propostes d'alta mèdica formulades per les mútues en els processos derivats de contingències comunes.*

Durant els primers sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, el termini de cinc dies que estableixen els paràgrafs segon i tercer de l'article 6.2 és d'onze dies.

Així mateix, durant els primers sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, els terminis de cinc i quatre dies que estableix l'article 6.3 són d'onze i vuit dies, respectivament.

Disposició derogatòria única. *Disposicions que es deroguen.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret i, expressament, el Reial decret 575/1997, de 18 d'abril, pel qual es regulen determinats aspectes de la gestió i el control de la prestació econòmica de la Seguretat Social per incapacitat temporal.

Disposició final primera. *Modificació del Reglament sobre col·laboració de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1993/1995, de 7 de desembre.*

L'article 16 del Reglament sobre col·laboració de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1993/1995, de 7 de desembre, queda modificat de la manera següent:

«Article 16. *Documentació i llibres de reclamacions.*

1. Sense perjudici del que, si s'escau, puguin establir disposicions específiques, les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social han de conservar, per un període mínim de cinc anys, la

documentació relativa a prestacions, comptabilitat, justificació d'ingressos i despeses i, en general, la derivada de la gestió que duen a terme.

2. Els beneficiaris poden formular reclamacions davant l'òrgan de direcció i tutela de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, dependent del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, amb motiu de deficiències en la gestió duta a terme per les entitats.

Les mútues han de disposar en tots els seus centres, independentment dels serveis que continguin, dels llibres de reclamacions que esmenta l'article 12.6, integrats pels fulls corresponents, de l'existència dels quals han de donar coneixement públic i que han d'estar a disposició dels interessats. La mútua ha de remetre les reclamacions que es formulin, sense més tràmits ni practicar comunicacions, a la Direcció General d'Ordenació de la Seguretat Social en el termini màxim de deu dies següents a la seva presentació, i hi ha d'adjuntar un informe de l'entitat sobre els fets i les circumstàncies en què aquella es fonamenti i la seva consideració sobre l'objecte d'aquesta.

Igualment els interessats poden formular les seves queixes a la Direcció General esmentada, mitjançant Internet, a través de la seua electrònica de la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social, així com a través dels mitjans que estableix l'article 38 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 295/2009, de 6 de març, pel qual es regulen les prestacions econòmiques del sistema de la Seguretat Social per maternitat, paternitat, risc durant l'embaràs i risc durant la lactància natural.*

El Reial decret 295/2009, de 6 de març, pel qual es regulen les prestacions econòmiques del sistema de la Seguretat Social per maternitat, paternitat, risc durant l'embaràs i risc durant la lactància natural, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeixen dos nous paràgrafs, tercer i quart, a l'apartat 8 de l'article 3 amb la redacció següent:

«Als efectes de reconèixer el dret al subsidi, les cotitzacions corresponents al mes del fet causant i els dos mesos previs a aquell, l'ingrés de les quals encara no consti en els sistemes d'informació de la Seguretat Social, es presumeixen ingressades. En aquests supòsits, l'entitat gestora ha d'efectuar posteriorment les comprovacions necessàries per verificar l'ingrés puntual i efectiu de les cotitzacions esmentades. Altrament, s'ha de procedir a la suspensió immediata de la prestació i al reintegrament de les quantitats percebudes indegudament.

El que preveu el paràgraf anterior és aplicable sempre que el treballador acrediti el període mínim de cotització exigible, sense computar el període de fins a tres mesos que s'hi esmenta. En cas que no s'acrediti el període mínim de cotització exigible, s'ha de justificar l'ingrés de les cotitzacions corresponents que encara no consti en els sistemes d'informació de la Seguretat Social.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 13 queda redactat en els termes següents:

«1. El facultatiu del servei públic de salut que atengui la treballadora embarassada ha d'expedir un informe de maternitat en el qual s'han de certificar, segons els casos, els aspectes següents:

- a) Data probable del part, quan la treballadora iniciï el descans amb anterioritat a aquest.
- b) Mort del fill, després de la permanència en el si matern durant, almenys, cent vuitanta dies.

En els altres supòsits, no es requereix l'informe de maternitat.»

Tres. Se suprimeix el paràgraf c) de l'apartat 2.1r de l'article 14, i l'actual paràgraf d) passa a ser el paràgraf c).

Quatre. S'afegeix un tercer paràgraf a l'apartat 6 de l'article 23 amb la redacció següent:

«Als efectes de reconèixer el dret al subsidi, s'aplica el que disposen els paràgrafs tercer i quart de l'article 3.8.»

Cinc. S'afegeix un tercer paràgraf a l'apartat 2 de l'article 41 amb la redacció següent:

«Als efectes de reconèixer el dret al subsidi, s'aplica el que disposen els paràgrafs tercer i quart de l'article 3.8.»

Sis. Se suprimeix el paràgraf 3r de l'article 30.2, i els actuals paràgrafs 4t a 7è passen a numerar-se com a 3r a 6è, respectivament.

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 1430/2009, d'11 de setembre, pel qual es desplega reglamentàriament la Llei 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social, en relació amb la prestació d'incapacitat temporal.*

El Reial decret 1430/2009, d'11 de setembre, pel qual es desplega reglamentàriament la Llei 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social, en relació amb la prestació d'incapacitat temporal, queda modificat de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 4 en els termes següents:

«2. L'interessat pot instar la revisió de l'alta mèdica emesa per l'entitat col·laboradora a la qual es refereix l'apartat anterior, en el termini dels deu dies hàbils següents al de la seva notificació, mitjançant una sol·licitud presentada a aquest efecte davant l'entitat gestora competent, en la qual ha de manifestar els motius de la seva disconformitat amb l'alta mèdica esmentada. A la sol·licitud indicada, que ha d'estar disponible a la pàgina web de les entitats gestores corresponents, i amb la finalitat que l'entitat gestora conegui els antecedents medicoclinics existents amb anterioritat, s'hi ha d'adjuntar necessàriament l'historial mèdic previ relacionat amb el procés d'incapacitat temporal de què es tracti o, si s'escau, una còpia de la sol·licitud d'aquest historial a l'entitat col·laboradora.

L'interessat que iniciï el procediment de revisió ho ha de comunicar a l'empresa el mateix dia en què presenti la sol·licitud o el dia hàbil següent.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 4 en els termes següents:

«4. L'Institut Nacional de la Seguretat Social o l'Institut Social de la Marina, si s'escau, ha de comunicar a la mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social competent l'inici del procediment especial de revisió perquè, en el termini improrrogable de quatre dies hàbils, aporti els antecedents relacionats amb el procés d'incapacitat temporal de què es tracti i informi sobre les causes que van motivar l'emissió de l'alta mèdica. En cas que no es presenti la documentació esmentada, s'ha de dictar la resolució que sigui procedent, tenint en compte la informació facilitada per l'interessat.

La mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social corresponent es pot pronunciar reconeixent la improcedència de l'alta emesa, la qual cosa motiva, sense cap altre tràmit, l'arxivament immediat del procediment iniciat per l'interessat davant l'entitat gestora.»

Tres. Es fa una nova redacció del segon paràgraf de l'apartat 5 de l'article 4 en els termes següents:

«Al seu torn, quan l'interessat sol·liciti una baixa mèdica derivada d'una contingència comuna i es conegui l'existència d'un procés previ d'incapacitat temporal derivada d'una contingència professional en el qual s'hagi emès una alta mèdica, el servei públic de salut ha d'informar l'interessat sobre la possibilitat d'iniciar, en el termini dels deu dies hàbils següents al de notificació de l'alta mèdica emesa per l'entitat col·laboradora, aquest procediment especial de revisió i, a més, amb caràcter immediat ha de comunicar a l'entitat gestora competent l'existència de dos processos diferents d'incapacitat temporal que puguin estar relacionats.»

Quatre. S'afegeix un nou article 6, amb la redacció següent:

«Article 6. *Procediment administratiu de determinació de la contingència causant dels processos d'incapacitat temporal.*

1. El procediment per a la determinació de la contingència causant dels processos d'incapacitat temporal es pot iniciar, a partir de la data d'emissió del comunicat de baixa mèdica:

- a) D'ofici, per pròpia iniciativa de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, o com a conseqüència d'una petició motivada de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, del servei públic de salut competent per gestionar l'assistència sanitària de la Seguretat Social, o a proposta de l'Institut Social de la Marina.
- b) A instància del treballador o el seu representant legal.
- c) A instància de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social o de les empreses col·laboradores, en els assumptes que els afectin directament.

Les sol·licituds han d'anar acompanyades amb tota la documentació necessària per poder determinar la contingència, inclosos, si s'escau, els informes i les proves mèdiques efectuats.

2. L'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de comunicar la iniciació del procediment al servei públic de salut competent, a la mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social o a l'empresa col·laboradora, segons correspongui, quan el procediment no s'hagi iniciat a instància seva i en els assumptes que els afectin, perquè, en el termini improrrogable de quatre dies hàbils, aportin els antecedents relacionats amb el cas de què disposin i informin sobre la contingència de la qual consideren que deriva el procés patològic i els motius d'aquest. També s'ha de traslladar al treballador la iniciació del procediment, quan aquesta no hagi estat a instància seva, i se li ha de comunicar que disposa d'un termini de deu dies hàbils per aportar la documentació i fer les al·legacions que consideri oportunes.

Així mateix, l'Institut Nacional de la Seguretat Social pot sol·licitar els informes i efectuar totes les actuacions que consideri necessàries per a la determinació, el coneixement i la comprovació de les dades en virtut de les quals ha de dictar resolució.

3. Quan el servei públic de salut hagi emès un comunicat de baixa per contingències comunes, s'ha d'iniciar l'abonament de la prestació d'incapacitat temporal que correspongui per aquestes contingències fins a la data de resolució del procediment, sense perjudici que quan la resolució determini el caràcter professional de la contingència, la mútua que la cobreixi hagi d'abonar a l'interessat la diferència que resulti a favor seu, i reintegrar tant a l'entitat gestora, si s'escau, la prestació abonada a càrrec seu, mitjançant la compensació de les quanties que siguin procedents, com al servei públic de salut el cost de l'assistència sanitària prestada. Així mateix, quan la contingència professional sigui a càrrec de l'entitat gestora, aquesta ha d'abonar a l'interessat les diferències que li corresponguin.

S'ha de procedir de la mateixa manera quan la resolució determini el caràcter comú de la contingència, i s'ha de modificar l'anterior qualificació de professional i

la seva protecció hagi estat dispensada per una mútua. Aquesta ha de ser reintegrada per l'entitat gestora i el servei públic de salut de les despeses generades per les prestacions econòmiques i assistencials fins a la quantia que correspongui a les prestacions esmentades en consideració al seu caràcter comú. Així mateix, la mútua, quan totes dues contingències siguin protegides per aquesta, ha d'efectuar les compensacions corresponents en els seus comptes.

4. L'equip de valoració d'incapacitats ha d'emetre un informe preceptiu, que ha d'elevat al director provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, en el qual s'ha de pronunciar sobre la contingència que ha originat el procés de la incapacitat esmentada.

5. Emès l'informe de l'equip de valoració d'incapacitats, el director provincial competent de l'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de dictar la resolució que correspongui, en el termini màxim de quinze dies hàbils a comptar de l'aportació de la documentació per les parts interessades, o de l'esgotament dels terminis que fixa per a això l'apartat 2 d'aquest article.

En l'àmbit d'aplicació del règim especial de treballadors del mar, l'informe preceptiu del corresponent equip de valoració d'incapacitats s'ha de formular davant el director provincial de l'Institut Social de la Marina, perquè aquest adopti la resolució que correspongui i procedeixi a la seva posterior notificació a les parts interessades.

6. La resolució que es dicti s'ha de pronunciar sobre els aspectes següents:

a) Determinació de la contingència, comuna o professional, de la qual derivi la situació d'incapacitat temporal i si el procés és una recaiguda d'un altre d'anterior o no.

b) Efectes que corresponguin, en el procés d'incapacitat temporal, com a conseqüència de la determinació de la contingència causant, quan coincideixin en el temps malalties derivades de diferents contingències.

c) Subjecte responsable de les prestacions econòmiques i sanitàries.

7. La resolució s'ha de comunicar a l'interessat, a l'empresa, a la mútua i al servei públic de salut. Les comunicacions efectuades entre les entitats gestores, la mútua i l'empresa s'han de fer preferentment per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics que permetin la màxima rapidesa en la informació.

8. Les resolucions emeses per l'entitat gestora, en l'exercici de les competències que estableix aquest article, es poden considerar dictades amb els efectes atribuïts a la resolució d'una reclamació prèvia, de conformitat amb el que disposa l'article 71 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.»

Cinc. S'afegeix un nou article 7, amb la redacció següent:

«Article 7. Prolongació d'efectes de la incapacitat temporal i esgotament d'aquesta.

1. La prolongació dels efectes de la incapacitat temporal, en els supòsits que conté l'article 131 bis.2, paràgraf segon, de la Llei general de la Seguretat Social, requereix que l'òrgan competent per avaluar, qualificar i revisar la situació d'incapacitat temporal determini la conveniència de no procedir immediatament a la qualificació de la incapacitat permanent, atesa la situació clínica de l'interessat i la seva capacitat laboral.

El director provincial de l'entitat gestora, a proposta dels òrgans competents per avaluar, qualificar i revisar la situació d'incapacitat laboral i prèvia audiència de la mútua per un termini màxim de set dies hàbils, respecte dels processos corresponents a treballadors protegits per aquestes, ha de dictar una resolució expressa que demori, si s'escau, la qualificació, que no pot sobrepassar els set-

cents trenta dies naturals següents a la data en què s'hagi iniciat la incapacitat temporal.

2. Quan dicti resolució administrativa el director provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o de l'Institut Social de la Marina, en virtut del que estableix l'apartat anterior, les entitats gestores han de remetre a les empreses, per via telemàtica, el resultat de la resolució esmentada.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret 1630/2011, de 14 de novembre, pel qual es regula la prestació de serveis sanitaris i de recuperació per les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.*

L'article 10 del Reial decret 1630/2011, de 14 de novembre, pel qual es regula la prestació de serveis sanitaris i de recuperació per les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Aprovació dels instruments de col·laboració amb les administracions públiques sanitàries i amb les entitats gestores de la Seguretat Social.*

Els convenis i acords de col·laboració amb les administracions públiques sanitàries a què es refereix l'article 9.1 i els instruments de col·laboració amb les entitats gestores de la Seguretat Social o amb els serveis públics de salut, als quals es refereixen els apartats 2 i 3 del mateix article, s'han de sotmetre a l'aprovació de la Direcció General d'Ordenació de la Seguretat Social prèviament a la seva subscripció, així com les seves modificacions o rescissions.»

Disposició final cinquena. *Accés a la documentació clínica per part dels metges de l'Institut Social de la Marina.*

El que disposen els articles 4.3 i 8.1 sobre l'accés a la documentació clínica d'atenció primària i especialitzada es fa extensiu als metges de l'Institut Social de la Marina, per tal que disposin de la informació necessària respecte dels treballadors als quals fan els preceptius reconeixements mèdics d'embarcament marítim que tenen per objecte garantir que les seves condicions psicofísiques siguin compatibles amb els seus llocs de treball.

Disposició final sisena. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de règim econòmic de la Seguretat Social.

Disposició final setena. *Facultats d'aplicació i desplegament.*

Es faculta la ministra d'Ocupació i Seguretat Social per dictar totes les disposicions de caràcter general que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquest Reial decret.

Disposició final vuitena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el primer dia del segon mes següent al de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 18 de juliol de 2014.

FELIPE R.

La ministra d'Ocupació i Seguretat Social,
FÁTIMA BÁÑEZ GARCÍA